

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
t. č. na adrese X
zastoupený advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenkem
sídlem Politických vězňů 1272/21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 2. 2020, č. j.: OAM-1124/ZA-ZA11-LE24-2019

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 2. 2020, č. j.: OAM-1124/ZA-ZA11-LE24-2019, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2020, č. j.: OAM-1124/ZA-ZA11-LE24-2019, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce v žalobě namítal, že bylo dotčeno jeho právo na soukromý a rodinný život a volný pohyb.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Svou situaci má žalobce řešit prostřednictvím obecného cizineckého práva; podanou žádost se žalovaný odpovědně zabýval a řádně ji posoudil, X je bezpečnou zemí původu a žalobce neprokázal, že by tomu tak v jeho případě nebylo. Byly splněny všechny podmínky pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné a rozhodnutí vychází z dostatečně zjištěného stavu věci. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan X, poskytl dne 16. 12. 2019 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je X národnosti, náboženským přesvědčením sunnitský muslim; je schopen se dorozumět česky, francouzsky a arabsky; nikdy nebyl členem žádné politické strany ani hnutí a o politiku se nezajímá; je rozvedený, s bývalou manželkou, státní příslušnicí ČR, má zletilou dceru, a se současnou přítelkyní, státní příslušnicí ČR, má nezletilého syna; ve vlasti naposledy bydlel v X. Z X odcestoval letecky do Prahy na turistické vízum; na území ČR vstoupil na konci léta 1994; v roce 2012 byl na 14 dní ve Švédsku jako turista, jinak byl jen v ČR, v ČR měl trvalý pobyt. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Je zdravý, s ničím se v současnosti neléčí ani nebere žádné léky. O mezinárodní ochranu, resp. o humanitární azyl žádá, protože tu má syna, s nímž má velmi dobrý vztah, čeká též na rozhodnutí českého soudu ohledně sloučení rodiny; jiné důvody žádosti nemá.
8. Během pohovoru vedeného dne 16. 12. 2019 žalobce dále uvedl, že vlast opustil roku 1994 jako turista, potkal se zde s bývalou manželkou, roku 1995 měli svatbu a už tu zůstal, v zemi původu neměl žádné potíže; v srpnu 2018 byl se synem na 14 dní na rekreaci ve vlasti, roku 2019 tam pobýval se synem 26 dnů, byli u jeho rodiny. Povolení k pobytu mu skončilo dne, kdy požádal o mezinárodní ochranu, v ČR pracuje, jezdí autem, vozí syna do školy a na fotbal. O mezinárodní ochranu nyní požádal, protože už mu nedali vízum a skončil by mu legální pobyt, vízum za účelem strpění skončilo, tak neměl jinou možnost, poradili mu to advokát a přítelkyně. Chce zde být se synem a čeká na rozhodnutí soudu; to jsou všechny důvody jeho žádosti. Protože má málo peněz, jeho přítelkyně se přestěhovala ke své matce, společnou domácnost nyní nesdílí, je to asi 1,5 až 2 roky, předtím bydleli spolu, nyní bydlí v jejím bytě, není-li v práci, jezdí za nimi; syna vozí na fotbal, rodinu nechce rozdělit. Ve vlasti nebyl 24 let, s X státními orgány ani bezpečnostními složkami nemá žádné potíže, bylo by pro něj divné se tam po takové době vrátit, synovi se tam líbí; ve vlasti trestně stíhán nebyl.
9. Dne 22. 1. 2020 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí, ale k úkonu se nedostavil.
10. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
11. Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
12. Dle ustanovení § 16 odst. 3 věty druhé zákona o azylu se v případě existence důvodů pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné dle ustanovení

§ 16 odst. 2 zákona o azylu neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.

13. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se bezpečnou zemí původu rozumí stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,

1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,

2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a,

3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a

4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

14. Podle ustanovení § 2 bodu 23 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu X.

15. Předně má soud ze správního spisu za dostatečně prokázané, že X lze považovat za bezpečnou zemi původu.

16. Z informace Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 11. 4. 2019 vyplývá, že X je parlamentní republika s jednokomorovým parlamentem. Od zhroucení režimu prezidenta X v roce 2011 byly učiněny mnohé liberální a demokratické reformy, roku 2014 byla přijata demokratická ústava a konaly se svobodné a spravedlivé parlamentní volby stejně jako první demokratické volby prezidentské; volby byly svobodné a spravedlivé i dle domácích a mezinárodních pozorovatelů. Vláda se opírá o důvěru parlamentu. Civilní úřady udržovaly účinnou kontrolu nad bezpečnostními silami. Dle mezinárodních organizací je X demokratická země s řadou občanských a politických práv, ochranu proti pronásledování i špatnému zacházení zaručují ústava i další právní normy včetně systému opravných prostředků proti porušování těchto svobod; soudní moc není zcela nezávislá a její reforma probíhá oproti politickým reformám pomaleji. Systematicky a soustavně v zemi nedochází k pronásledování, mučení, nelidskému ani ponižujícímu zacházení. Určité lidskoprávní deficity spočívají v nedostatečné ochraně související s bojem proti terorismu a ženskými právy, sexuální menšiny nebyly dostatečně chráněny zákonem před násilím na základě sexuální orientace a genderové identity; homosexuální sex je kriminalizován, avšak sexuální menšiny nejsou systematicky pronásledovány státem kvůli sexuální orientaci ani kolektivní identitě. Trest smrti existuje a roku 2015 byl rozšířen na znásilnění a terorismus, avšak od roku 1991 nebyl nikdo popraven. X sice nemá azylový zákon, ale spolupracuje s humanitárními organizacemi včetně UNHCR při pomoci uprchlíkům, žadatelům o azyl a zranitelným osobám. Princip non-refoulement je v zásadě dodržován. Podíl žadatelů o mezinárodní ochranu z X je nevýznamný, v roce 2014 byly X občany podány 2 azylové žádosti, roku 2015 3, 2016 6, 2017 8, 2018 11 a 2019 1 (k 20. březnu); žádný žadatel z X v ČR mezinárodní ochranu nezískal, a to v žádné z jejích forem. Země je členem OSN a přistoupila mj. k Mezinárodnímu paktu o občanských a

politických právech, k Úmluvě OSN proti mučení i Úmluvě OSN o právním postavení uprchlíků včetně jejího protokolu. Vztahy s EU řeší asociační dohoda a Akční plán pro privilegované partnerství, který zahrnuje základní práva a vládu práva; X s EU spolupracuje stran demokratických reforem, migrace a ekonomiky. Různé domácí a mezinárodní skupiny pro lidská práva zkoumaly jejich dodržování a své závěry zveřejňovaly bez omezení vládou. Organizace Freedom House ve své zprávě z roku 2019 přiřkla X status „svobodný“, když jej na sedmistupňové škále hodnotila stupněm 2 v oblasti politických práv a stupněm 3 v oblasti občanských svobod. Žalobcova vlast je řazena na seznam bezpečných zemí i takovými státy jako Chorvatsko, Nizozemsko (s výjimkou LGBT), Rakousko a Slovinsko. X respektuje základní demokratické principy a splňuje kritéria bezpečné země původu.

17. Splnění všech čtyř kritérií pro zařazení X mezi bezpečné země bylo dostatečně prokázáno.
18. Předně, v zemi obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení, nelidskému či ponižujícímu zacházení či trestání ani k svévolnému násilí v případě ozbrojeného konfliktu, určité nedostatky jsou toliko dílčí, ústava poskytuje dostatečné záruky, země učinila řadu liberálních a demokratických reforem a od roku 1991 nebyl vykonán žádný trest smrti. Za druhé, občané neopouští X z důvodů dle ustanovení § 12 či § 14a zákona o azylu, v ČR v posledních letech žádají o mezinárodní ochranu sporadicky a od roku 2014 vždy neúspěšně. Třetí podmínka je též splněna, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách jsou v zemi řádně ratifikovány a převážně dodržovány, země přistoupila např. k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech a k Úmluvě OSN proti mučení. Konečně, různé domácí a mezinárodní skupiny pro lidská práva zkoumaly jejich dodržování a své závěry zveřejňovaly bez omezení vládou.
19. Zprávy hovoří i o některých lidskoprávních nedostacích, ty je však nutno vnímat jako indicie pro neaplikovatelnost ustanovení o bezpečné zemi v individuálních případech; natolik závažné, aby nebylo možné označit žalobcovu vlast za bezpečnou zemi, nejsou.
20. Žalobce v žalobě tvrdil, že by bylo dotčeno jeho právo na soukromý a rodinný život a volný pohyb, status X coby bezpečné země zásadně nezpochybňoval. Žalovaný shromáždil dostatečné podklady, z nichž vyplývá, že X je právem řazeno mezi bezpečné země. Posouzení se neomezilo na právní úpravu, nýbrž zkoumalo reálné dodržování lidských práv a jejich vymáhání i možnost faktické ochrany před jejich porušováním.
21. Dále se bylo nutno zabývat otázkou, zda žalobce prokázal, že v jeho případě nelze X považovat za bezpečnou zemi původu.
22. Předně je nutno uvést, že žalobce takovou skutečnost neprokázal, neboť nepředložil jediný důkaz, který by zpochybňoval podklady shromážděné žalovaným nebo jenž by podporoval jakékoliv jeho tvrzení. Přitom pochází-li žalobce z bezpečné země původu, neplatí pro něj rozložené důkazní břemeno běžné v meritorně posuzovaných azylových věcech, ale musí sám dokázat tvrzené skutečnosti.
23. Co se týká žalobcových tvrzení, ani ty nemohly vést žalovaného k úvahám o tom, že by X nemělo být pro žalobce bezpečnou zemí. Žalobce deklaroval dotčení práva na volný pohyb a rodinný a soukromý život, avšak dle shromážděných podkladů takovými nedostatky žalobcova vlast netrpí, problémy se vyskytovaly v oblasti boje proti terorismu, ženských práv a práv sexuálních menšin, ale žalobce nikterak netvrdil obavy z obvinění z terorismu ani z perzekuce kvůli pohlaví či sexuální orientaci. Nadto byl žalobce v tvrzení

svých obav nanejvýš obecný, přitom, jak vyplývá z podkladů, v zemi je přítomen systém opravných prostředků proti porušování lidských práv. Nelze též pominout, že v poskytnutí údajů k žádosti uvedl žalobce jen obecně pobytové důvody a, jak vyplývá z pohovoru, žádost podal až den před uplynutím platnosti povolení k pobytu na území ČR, což nesvědčí o reálnosti jeho obav.

24. Přestože v X dochází v určitých ohledech k různým nedostatkům ohledně ochrany lidských práv, netýká se to žalobce nijak výrazněji než ostatních občanů země; žalobci ve vlasti nehrozí obvinění z terorismu, taktéž není ženou ani příslušníkem sexuální menšiny.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, proč posoudil žalobcovu žádost jako zjevně nedůvodnou. Sdělil také všechny podklady, z nichž vycházel; základem byly jak údaje k žádosti a pohovor provedený s žalobcem, tak souhrnná zpráva o aktuální situaci v zemi původu ve vztahu k označení X za bezpečnou zemi. Z odůvodnění jednoznačně vyplývá, z jakých zjištění žalovaný vycházel, jakými úvahami se při rozhodování řídil a proč dospěl k závěru o zjevné nedůvodnosti žádosti; odůvodnění napadeného rozhodnutí je koherentní a logické, s relevantní odezvou ve shromážděných podkladech, není proto zmatečné ani nepřezkoumatelné. Stav věci byl spolehlivě zjištěn s pomocí shromážděných podkladů; souhrnná informace Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 11. 4. 2019 byla dostatečná ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, ze zprávy bylo možno dovodit splnění všech podmínek pro označení X za bezpečnou zemi původu. S ohledem na ustanovení § 16 odst. 3 věty druhé zákona o azylu se žalovaný nemusel zabývat, zda žalobce uvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování dle § 12 zákona o azylu či vážné újmě dle ustanovení § 14a téhož zákona; dle první věty téhož ustanovení nebylo ani možné posoudit, zda jsou splněny podmínky pro udělení tzv. humanitárního azylu dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Všechny podstatné skutečnosti byly zjištěny, žalovaný přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný srozumitelně vyhodnotil podklady o zemi původu a individuálními poměry žalobce se zabýval na s. 5 a 6 napadeného rozhodnutí.
26. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřípustná.

Praha 22. ledna 2021

Mgr. Dana Černovská, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.